

دیدگاه

رودشو، رویکردی نوین برای حضور موثر در بازارهای نوظهور شرق آسیا

نسرین میناقیان/ رودشوها، رویدادهایی شامل نمایش تصاویر و فیلم‌ها، ارائه اطلاعات جذاب، جلسات B2B و فعالیت‌های تعاملی به منظور جذب گردشگران بالقوه و ایجاد همکاری‌های تجاری است. رودشوها به‌عنوان ابزاری موثر در بازاریابی، نقش حیاتی در معرفی و ترویج مقاصد گردشگری ایفا می‌کند. این رویدادها به‌ویژه در دهه‌های اخیر با توجه به تغییرات سریع در صنعت گردشگری و ظهور فناوری‌های نوین، اهمیت بیشتری پیدا کرده‌اند. رودشوها، به سازمان‌های گردشگری این فرصت را می‌دهند تا به‌صورت مستقیم با مخاطبان مختلف در بازارهای هدف ارتباط برقرار کنند. ظرفیت‌های گردشگری خود را معرفی نمایند و به جذب گردشگران جدید بپردازند. رودشوها همچنین به تقویت روابط تجاری و ایجاد فرصت‌های همکاری جدید بین شرکت‌های گردشگری و سایر ذی‌نفعان کمک می‌کنند. در سال جاری، دفتر بازاریابی و توسعه گردشگری خارجی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به‌منظور گسترش دامنه مخاطبان و افزایش اثربخشی تلاش‌های بازاریابی، با ایجاد تغییراتی در سیاست‌های اجرایی خود، اولویت‌های جدیدی برگزیده است.

این رویکرد نوین بر پایه ترکیبی از اینفلوئنسر مارکتینگ، حضور در نمایشگاه‌های منتخب بین‌المللی و برگزاری رودشوهای هدفمند در بازارهای کلیدی استوار است. استفاده همزمان از این ابزارهای بازاریابی، کمک می‌کند، بلکه با ایجاد فرصت‌های شبکه‌سازی و توسعه روابط دوسویه، زمینه جذب گردشگران از بازارهای جدید با پتانسیل بالا را فراهم می‌سازد. این تغییر رویکرد نشان‌دهنده نگاه معاونت گردشگری به نوآوری و تطبیق با روندهای جهانی صنعت گردشگری و بهره‌برداری از فرصت‌های موجود در بازارهای نوظهور است.

در همین راستا نخستین رودشوی گردشگری ایران در کشورهای جنوب شرق آسیا شامل ویتنام، مالزی و اندونزی به‌عنوان اقدامی مکمل برای کشورهای لغو روادیدشده، برنامه‌ریزی و در تاریخ ۹ تا ۱۶ تیرماه ۱۴۰۳ اجرا شد. در این رویداد که با حضور معاون گردشگری کشور، هیات همراه و فعالان بخش خصوصی صورت گرفت، مخاطبانی شامل مقامات رسمی، نمایندگان صنعت گردشگری و رسانه‌های کشورهای مورد بازدید شرکت کردند. در پایتخت‌های هر سه کشور، هیئت ایرانی با مقامات دولتی ملاقات کرد تا روابط گردشگری دوجانبه را تقویت کند. این ملاقات‌ها شامل گفت‌وگوهای مشترک درباره توسعه زیرساخت‌ها و افزایش تبادلات گردشگری بود. از طریق ارائه‌های جذاب و استفاده از فناوری‌های نوین در سه رویداد تنظیم‌شده، جاذبه‌های فرهنگی و تاریخی ایران به شرکت‌کنندگان معرفی شد. این ارائه‌ها شامل ویدئوها، تصاویر و داستان‌های واقعی از گردشگرانی بود که تجربه‌های خود را به اشتراک گذاشتند.

بازخورد‌های مثبت بسیاری از شرکت‌کنندگان رودشو دریافت شد و بسیاری از آنها ابراز تمایل کردند که ایران را به‌عنوان مقصد گردشگری آینده در بسته‌های فروش سفر خود در نظر بگیرند. همچنین بازخورد‌های مثبت در رسانه‌های محلی نیز به تقویت تصویر ایران به‌عنوان یک مقصد گردشگری منحصر به فرد کمک کرد.

با توجه به موفقیت این رودشو، برنامه‌ریزی برای برگزاری رویدادهای مشابه در سایر مناطق جهان می‌تواند به توسعه بیشتر صنعت گردشگری ایران کمک کند.

در این چشمه آب سربالا می‌رود!

چشمه میثی سی‌سخت از جاذبه‌های گردشگری یاسوج است که در آنجا آب از سرپایینی به سرپایینی می‌رود. این چشمه سحرانگیز و اسطوره‌ای به لحاظ موقعیت جغرافیایی در فاصله پنج کیلومتری شمال شرقی شهر سی‌سخت قرار گرفته است که در مرز غربی منطقه حفاظت‌شده دنا واقع شده و از ارتفاعات دنا سربلند سرچشمه می‌گیرد. سردی آب این چشمه به حدی است که تا فاصله ۸۰۰ متری از محل جوشش نمی‌توان دست را در آن نگه داشت. در اسطوره‌ها آمده است که کیخسرو به امیر اهورامزدا در این چشمه سر و تن بست و در غاری آرامید. چشمه میثی که در استان کهگیلویه و بویراحمد واقع شده است، یکی از پرآب‌ترین و خنک‌ترین چشمه‌های زاگرس بوده که آن را چشمه «بشو» نیز می‌نامند. بهار چشمه میثی، سرشار از جریان و سرزندگی است، اما خشکای هوای تابستانی در این منطقه و صخره‌هایی که انتظار شما را می‌کشند، تابستان را به‌عنوان بهترین فصل برای بازدید از این چشمه پیشنهاد می‌کنند.

۳ مقصد بکر شمال برای سفر در مرداد

تا هفت‌خال را پیاده طی کنید که به‌طور میانگین ۴۵ دقیقه در مسیر رفت و ۴۵ دقیقه در مسیر برگشت زمان شما را خواهد گرفت. در این جنگل‌نوردی تجهیزات لازم از جمله کفش مناسب مناطق جنگلی و صخره‌ای، آب آشامیدنی، موادغذایی و پلاستیک زباله همراه داشته باشید. فاصله ساری تا چشمه هفت‌خال کیاسر ۶۰ کیلومتر معادل ۷۵ دقیقه رانندگی در جنگل

پیدا کرده، به‌شدت کم شده و اگر بخواهید در پرآب‌ترین حالت ممکن راهی چشمه هفت‌خال شوید، برنامه طبیعت‌گردی خود را در بین ماه‌های فروردین تا مرداد تنظیم کنید تا لذت بیشتری از محیط ببرید. دقت داشته باشید که بازدید از این چشمه بکر و فوق طبیعی مناسب سالمندان و کودکان نیست. اگر خانواده‌گی قصد پیک‌نیک در این منطقه دارید، باید بعد از پارک خودرو ۲ کیلومتر باقی‌مانده

آبشار و چشمه هفت‌خال کیاسر آبشار و چشمه هفت‌خال کیاسر یکی از جاهای دیدنی در مرکز جنگل کیاسر است. فاصله شهر کیاسر تا آبشار هفت‌خال ۱۰ کیلومتر است که ۲ کیلومتر آن نیاز به پیاده‌روی در دل جنگل‌های زیبا دارد. باتوجه به خشکسالی در سال‌های اخیر، حجم آب موجود در این چشمه‌های طبیعی که در گذشته ۷ چشمه بوده و امروزه به ۳ چشمه کاهش

پیشنهاد سفر

«توریسم»/ شمال مقصد محبوب گردشگران تابستانی است، اما اکثر گردشگران همیشه به مقاصد تکراری و معروف می‌روند، درحالی‌که مناظر بکری در شمال هست که باید مسیر آنها را یاد بگیرید و بروید و به وجد بیایید. امروز برایتان ۳ مقصد بکر خواهیم گفت.

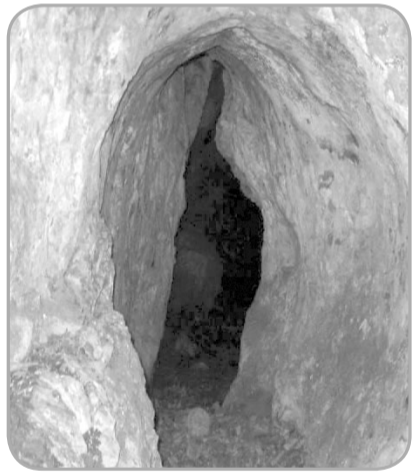
آبشار سواره، آبشار هفت‌خال کیاسر و آبگیر قارقال، سه مقصدی است که منظر شماسات.

آبشار سواره، آبشار زیبایی است که حدود ۱۰۰ متر ارتفاع دارد و در شهرستان نور و نزدیک شهر بلده در شمال ایران جای خوش کرده است. آبشاری بلند و پرآب در بیشه و کوهستانی سبز و خوش‌آب‌هوا که دیدن دارد.

با سرزدن به سواره چشم‌تان به جمال زیبایی‌های طبیعی مختلفی روشن می‌شود؛ چون چشمه‌های سرسبز در دور و اطراف آبشار و انواع پرندگان که صدای آوازشان در

چرا همیشه علیصدر؛ یک بار هم بروید «طرنگ»!

سخت‌ترین تالارهای غار طرنگ برای پیمایش تالار شکم دریده است، تالاری که بدون راهنمای کوهنوردی عبور از آن را به هیچ‌کس پیشنهاد نمی‌کنیم. ۲ دالان در انتهای تالار شکم دریده قرار دارد که یکی از آنها به یک چاه هوایی (برای رسیدن به انتهای این تالار، پلکانی فلزی و محکم، که اندازه آن حدود هشت متر است، در محل دیدگی نصب کرده‌اند) ختم می‌شود. دیگری ادامه می‌یابد و به تالاری کوچک که زیستگاه فخاش‌هاست، می‌رسد. سپس چاهی دیگر سر راه قرار دارد که با عبور از آن نخست به تالار چکیده‌ها می‌رسیم؛ سقف این تالار پوشیده از چکیده‌هایی استونی از مواد معدنی که به‌صورت قندیلی از سقف غار آویخته باشد) موج‌دار و شیری‌رنگ است و در کف آن چند چکیده سستری (تومند) قرار دارد. در انتهای تالار چکیده‌ها ۲ دهانه چاه وجود دارد که هر ۲ به تالارهای ملول از آب غار راه دارند؛ به عبور از مقابل تالار چکیده‌ها مهم‌ترین بخش غار که به‌نام فرشته آب، باروری و تقوا در فرهنگ باستان ایران، «آناهیتا» نامیده شده، می‌رسیم. تالار آناهیتا شامل سه بخش است؛ خشکی که با پرتگاهی به عمق پنج متر به لبه تقسیم آب می‌رسد، سمت چپ که گردها پر از آب است و گودال آناهیتا نام دارد و تالار سمت راست که نهر آناهیتا از سمت راست آن خارج و وارد دهلیز یا تالار سمت چپ می‌شود. در غار طرنگ آب روان و آرام در جریان است و سکوت غار را نمی‌شکنند و تنها برخورد نور بر سطحی شفاف و ساده ما را متوجه حضور خود می‌کند؛ از حس‌های این آب که قدم به قدم لحظاتی همدش شویم نفس زندگی در دل تاریکی می‌روید و خشکای آب دست تر بر پوست خشکیده و جگر سطوح آهکی می‌کشد. این غار زیبا که حالا ثبت ملی شده را بیشتر باید و می‌توان برای طبیعت‌دوستان و گردشگران پیشنهاد کرد؛ امید که وضعیت دسترسی و خدمات‌رسانی در آن نیز بیش از همیشه مورد توجه مدیریت محلی قرار گیرد.

غارگردی

۲۳۰ کیلومتر که از کرمان به سمت جنوب‌غربی استان حرکت کنیم، درست در یکی از مرتفع‌ترین نقاط استان در ۷۰ کیلومتری شهرستان بافت، غار طرنگ قرار گرفته؛ این غار در مجاورت روستای طرنگ و کوهی با همین نام قرار دارد که مسیر ورود به غار از دامنه کوهی می‌گذرد که با درختان جنگلی بادام کوهی، بنه، کبک، گیالک (زالزالک)، ارژن و انجیر وحشی پوشیده شده است. کمتر کسی نامی از غار طرنگ شنیده به‌طوری‌که در کنار غارهای پرآوازه ایران، نامی از غار طرنگ کرمان شنیده نمی‌شود، حال آنکه این غار آهکی به‌عنوان طولانی‌ترین و مهم‌ترین غار استان کرمان در نوع خود بی‌ظنیر و دارای مناظر و جلوه‌های طبیعی بسیار زیبا و پدیده‌های شگفت‌انگیز است. این غار که در دل کوه طرنگ قرار گرفته علاوه بر اینکه بلندترین غار استان محسوب می‌شود به‌دلیل وجود حوضچه‌های آب سرد و آب سرد دره غارهای زیبای کشور باشد. مسیر ابتدایی رسیدن به غار به مهارت خاصی نیاز ندارد و با اندک انگیزه کوهنوردی به آن می‌رسید اما دهانه غار مسیری سخت و ناهموار دارد که ورود به آن علاوه بر روحیه خطرپذیری به تجهیزات کوهنوردی هم نیازمند است.

در ابتدای ورود به غار در صورت داشتن تجهیزات لازم کوهنوردی فضای داخلی آن را خواهید دید در غیر این‌صورت تاریکی مطلق و وجود دالان‌های پیچ‌درپیچ قطعا شما را گمراه می‌کند. این غار آهکی از چندین تالار و راهرو تشکیل و شامل مجموعه فریبده‌ای از استالاکتیت‌ها (چکیده سنگ)، ستون‌های سنگی و ساختارهای صخره‌ای است که از رسوبات کربنات تشکیل شده‌اند. این غار حوضچه آبی بی‌ظنیری در دل خود دارد اما تا نینید باورتان نمی‌شود؛ حوضچه آبی در انتهای یکی از دالان‌ها قرار گرفته و مسیر رسیدن به آن از دیگر تالارها آسان‌تر است به همین دلیل روستاییان و کوهنوردان تازه‌کار دیدن آن را بر سایر نقاط غار ترجیح می‌دهند. یکی از

تنگ «چیتابه» بهشتی فراتر از تصور

برای پرش در آب استفاده می‌کنند. برای این مسیر باید غذا را آب‌بندی نمود و همچنین جهت استفاده از گوشی موبایل باید از کاور ضدآب استفاده کرد. مسیری که گفته شد خلاف جریان آب است، اما می‌توان به روستای پراشکفت رفت و از آنجا پایین آمد که موافق جریان رودخانه و راحت‌تر است. رودخانه چیتاب و این طبیعت بسیار زیبات است که می‌توان اوقات مسح و هیجان‌انگیزی را برای خود و خانواده رقم زد. اما مهم‌ترین نکته این است که هوای این طبیعت را داشته باشیم این طبیعت را دوست داشته باشیم و جلوی آلودگی آن را بگیریم و به جهت رعایت حال مردم محلی باید از پوشش خوب استفاده کرد و پوشیدن شلوارک اصلا مناسب نیست. کوه‌های این مناطق در فصل زمستان پوشیده از برف است و در تابستان از هوای خنک و دلپذیری برخوردار است و اینکه فقط در ماه‌های گرم سال می‌توان از این طبیعت زیبا لذت برد. عیب ورودی تنگ چیتابه این است که فاقد سرویس بهداشتی، رستوران، سوپرمارکت و دیگر امکانات رفاهی می‌باشد.

تنگه «چیتابه» که گاه به آن «چیتاوه» هم می‌گویند در نزدیکی روستای تاریخی پراشکفت و در فاصله ۷۶ کیلومتری شهر یاسوج قرار گرفته است. چشمه‌های پراشکفت قدیمی دیرینه دارد و آثار به‌دست آمده از حفاری‌های باستان‌شناسان در این روستا نشان می‌دهد که سابقه سکونت افراد در آن حتی به سال‌های قبل از ۱۱۰۰ شمسی برمی‌گردد. فعالیت اغلب اهالی روستا ماهیگیری، دامپروری و کشاورزی است. رودخانه کبکیان که از میانه این روستا گذر کرده است به تنگه چیتاوه می‌رسد و در نهایت به رود کارون سرازیر می‌شود. قرارگیری این رود در میانه تنگه به‌همراه تصویر آسمان آبی و کوه‌های سنگی پراپهت آن همگی جلوه زیبایی به تنگه چیتابه بخشیده است. برای رفتن به چیتابه باید از شیراز به یاسوج رفت و مسیر شهرکرد را ادامه داد. بعد از حدود ۱۰ کیلومتر زیر اولین پل به‌سمت چپ پیچید و به شهر چیتاب رسید که حدود ۴۰ کیلومتر است. بعد از فلکه اول چیتاب نیز سمت چپ را ادامه داد تا به روستای سیلارستان رسید. آخر روستا می‌توان ماشین را پارک نمود که سد چیتاب نمایان است. برای واردشدن به دریاچه و رودخانه، پوشیدن جلیقه نجات الزامی است. با ورود به رودخانه با آب بسیار سرد آن مواجه می‌شوید که بعضی تحمل آن را ندارند بنابراین برای مگمان مخصوص افراد دارای ناراحتی قلبی توصیه نمی‌شود. مسیری حدود ۴۰۰ متر را باید شننا نمود و بعد از آن حدود ۲ ساعت باید آب‌نوردی و درنوردی نمود تا به تنگ بعدی رسید. سراسر مسیر بسیار زیبات است و درختان و کوه‌های سر به فلک کشیده و رودخانه خروشان، عبور از بعضی از نقاط رودخانه باید همراه با طناب باشد و گرنه نمی‌توان در برابر فشار آب ایستاد. در مسیر تقاطعی دارای ارتفاع هست که

موزه پدر ژیتوی ایران کجاست؟

معنای نرفتن است. این روستا به‌سبب قرار گرفتن در پایین‌دست رودخانه سیمینه‌رود از مناطق حاصلخیز بوکان به‌شمار می‌رود و از قدیم به داشتن صنایع دستی مشهور بوده است. شهرستان بوکان دارای آثار و ابنیه‌های باستانی، تاریخی و مذهبی از جمله قلعه سردار، مسجد جامع، گنبد سردار، مسجد حمامیان، زندان آغجیان، تپه سمنان، تپه قارواه حاج شیخ لک، پیرمحمد، پیراسماعیل و خانقاه زنبیل است.

یادگاری

استاد «عثمان رحمان‌زاده» در طول ۳۷ سال فعالیت هنری خود، مجموعه هنری متشکل از یک‌هزار و ۶۰۰ مجسمه چوبی و چندین مجسمه بزرگ سیمانی درست کرده و اکنون این آثار را در قالب باغ‌موزه‌ای به‌نامش گذاشته است. وی در این باغ‌موزه که شاید در نوع خود بی‌ظنیر است، به روایت آیین‌ها و سنن مردم این دیار پرداخته و تمام شخصیت‌های داستان او، مجسمه‌های چوبی در اندازه‌ها و شکل‌های متفاوت است که هنرمندانه تراش داده شده است. این باغ‌موزه که سال‌ها برای نمایش در استان‌های مختلف کشور سیار بود اکنون در قالب دیوار شیشه‌ای در ضلع غربی باغی در حاشیه جاده بوکان- میاندوآب و در روستای ناچیت قرار دارد و در ایام مختلف سال پذیرای گردشگران و علاقه‌مندان این حوزه است. نکته جالب این مجموعه آن است که این هنرمند پیکره‌تراش پیش هیچ استادی آموزشی ندیده و در دوران کودکی به‌دلیل نداشتن شناسنامه از مدرسه اخراج شده و سال‌ها بعد در قالب نهضت سوادآموزی، خواندن و نوشتن را فرا گرفته است. برای بازدید از این باغ‌موزه باید راهی شهر بوکان شوید و سپس در جاده بوکان- میاندوآب تغییر مسیر داده و پس از حدود پنج کیلومتر از این مسیر که یکی از مسیرهای پرتردد در جنوب آذربایجان غربی است به روستای ناچیت برسید. واژه ناچیت هرچند اسم خاص است اما در زبان کردی یک فعل و به

نقاشی زیبای خدا در رودبار

بهره ببرید. گردشگری متعددی وجود دارد که دیدن آنها خالی از لطف نیست. با این‌حال می‌توانید چندروز را مهمان طبیعت این جنگل باشید و خودتان را حسایی پرنارژی به سر کار برسانید. اگر یک‌بار این جنگل را ببینید عاشقش می‌شوید و این منطقه در اولویت‌های گردشگری شما قرار می‌گیرد.

کوله پستی

نقاشی زیبای خدا در رودبار را در جنگل «قله‌بر» تماشا کنید. نقله‌بر یکی از زیباترین جنگل‌هایی است که در استان گیلان واقع شده است. هرچیزی که بخواهید از چشمه‌ها گرفته تا جویبارها، رودخانه‌ها، درختان و بوت‌زارها همگی در انتظار شماست تا از زیباترین جاذبه طبیعت در این مکان نهایت بهره را ببرید. هرچند طبیعت استان گیلان زیبایی‌های خاص خود را دارد؛ اما برخی از آنها آن‌قدر زیباتر است که باز هم خود را به‌صورت خاص به گردشگران معرفی می‌کند. در پایین درخت‌های رنگارنگ در هم‌جای این جنگل چشمان‌تان را خیره می‌کند. البته اکثر گردشگران برای دیدن این جنگل، فصل گرم را انتخاب می‌کنند؛ زیرا هوای منطقه کمی سرد است و در تابستان هوای دلپذیرتری دارد. در این جنگل زیبا چشم‌اندازهایی بی‌ظنیر از قلعه درتک و رودخانه پرچوش و خروش و خرمان سفیدرود هم در مسیرتان واقع شده است که می‌توانید از این نعمت‌های طبیعی حساسی